

ETIKOS UNIVERSITET

AS, kviečiame
jaunimą ir
visus norinčius
kiekvieno mėn.
pirmą
antradienį
Bendruomenės
namuose
Debreceno 48,
artimiausia
paskaita
gruodžio 5 d.
16:00 val.

INFORMACIJA TEIKIAMA:

Prezidentė-
Aldona Marija
Gedvilienė tel.
866673965

•••

Liet.PS
prezidentės
pavduotoja

GERTRŪDA PETRĖTIENĖ

Telef.
861722404

Daugiau
informacijos

www.lps.eu

[http://nacionaliniskom
itetas.lt/category/zinia
sklaida/](http://nacionaliniskom
itetas.lt/category/zinia
sklaida/)

[www.nacionaliniskom
itetas.lt](http://www.nacionaliniskom
itetas.lt)
(www.pozicija.org)

LIETUVOS PENSININKŲ SUSIVIENIJIMAS

Klaipėda-2015-03-10 (įkūrimo data). Asociacija, Smilties Pylimo Nr.3 bt 4 92250, Klaipėda, telef. 866673965, el.paštas amgedv@gmail.com, kodas 303871378. Atsiskaitymo saskaita LT80 5015 4000 0103 2261 EUR, USD Kredito unija „Memelio taupomoji kasa“, kodas 300087289
Visada galite paremti. Būsime dėkingi už 2%!

Auksinis ruduo

Nr.11 A (72)

Klaipėda

2017-10-27

Pavadinimo autorius gerb. SAULIUS SAVICKIS – org. „MŪSŲ MIESTAS KLAIPĖDA“ buvęs prezidentas. Internetinis laikraštėlis skirtas visiems LIETUVOS ŽMONĖMS, leidžiamas vieną kartą mėn.

Užsiprenumeruoti galite nemokamai amgedv@gmail.com;

Visada galite paremti.

Būsime dėkingi už 2 %!

VIENYBĖ – MŪSŲ JĖGA!

PILIEČIŲ INICIATYVA SVARBIAU, NEI VALDŽIOS VEIKSMAI! LINAS LINKEVIČIUS - UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRAS

KAS ŽLUGDO LIETUVĄ? TAI NE TIK ALKOHOLIS, KURIS, PAGAL MOKSLININKŲ IŠVADAS – PATS KENKSMINGIAUSIAS NARKOTIKAS, BET IR DAR TRYS SVARBŪS REIŠKINIAI: ABEJINGUMAS, ŽLUGUSI MORALĖ IR BESAIKIS GODUMAS.

NUOSTABUS PAMINKLAS LŪKIŠKIŲ AIKŠTĖJE, KODĖL DELSIAMA?

ŠIAME LAIKRAŠTĖLYJE SKAITYKITE

1. Kreipimasis (su papildymu).
2. V.Laučius „Kad nepasikartotų...“
3. Prof.V.Radžvilos komentaras
4. Lietuvos energetikos ministerija – Audriaus Jovaišos informacija
spaudai: trys temos
5. KREIPIMASIS PREZIDENTEI Etikos Universiteto simbolis
Vytautas Budnikas užsiėmimai vyksta kiekvieno mėn.
6. SVEIKATA Nuostabios pirmą antradienį (jei tai darbo d.)
užšaldytos citrinos
7. GYVENIMO FILOSOFIJA – Visatos dėsniai, kas tai?
- 8.Redaktoriaus žodis.

LIETUVOS PENSININKŲ SUSIVIENIJIMAS (toliau LPS) KREIPIMASIS Į VISUS LIETUVOS GYVENTOJUS

Brangieji Lietuvos žmones, mūsų organizacija įkūrė **ETIKOS Universitetą** (2017-06-01) tam, kad prie jo veiklos prisijungtų visi Lietuvos gyventojai, radijas ir visos televizijos programos.

Tikslas: pirmoje vietoje – dvasinis tobulėjimas! Dorovingumo ir sąžiningumo, žodžio laikymosi atstatymas buityje ir visose gyvenime srityse.

1. Pamirškime abejingumą, kuris žudo Lietuvą.
2. Pamirškime asmenines ambicijas, svarbiausia – vienybė.
3. Išmokime naudotis savo minčių galia (teisingos mintys nieko nekainuoja – jos materializuojasi geriausiai – vienybėje, kai apie tai galvosim vienu metu visi kartu.).

*Todėl visi kartu kiekvieną sekmadienį 21:00 val. tarkime žodžius:
Viešpatie, suteik mums stiprybės, kad visi Lietuvos žmonės taptų sveiki,
dori, sąžiningi, laikytusi duoto žodžio, gerbtų ir mylėtų vienas kitą!
Toku būdu nuo tos akimirkos mes visi tampame Etikos
Universiteto dėstytojais ir klausytojais.*

Lietuvoje vyksta neįtikėtini dalykai – žudomi, prievartaujami vaikai, metami į šulinį kūdikiai, beveik visuotinė korupcija, melas, apgavystės, vagystės tiesiogine prasme ir paslėptos (šešėlinė ekonomika, pinigų plovimas ir pn.), Korupcija ir

šešėlinė ekonomika – tai siaubingas moralės smukimas. Lietuva naikinama visais frontais (gyventojų mažėjimas), beveik sunaikinta kaip jūrinė valstybė, teisinis nihilizmas (globojamas prezidentės), sveikatos apsauga sunkiai serga, kultūra šlubuoja dėl menko finansavimo, užsienio bankai mus žiauriai apiplėšinėja, mūsų pinigais krauna sau turtus, o pelną siunčia į užsienį, pagal savižudybes pirmaujame ES. Beribis žmonių abejingumas, nusivylimas, netikėjimas, nepasitikėjimas pasiekė neįsivaizduojamą lygį. Prarastos - pamirštos tikrosios žmogiškos vertybės - dvasinis tobulėjimas.

Dabar pirmoje vietoje pinigai ir turtas.

Atsikvošėkime pagaliau...Išsirinkome valdžią, kuri stengiasi Lietuvą išvesti iš praeitų vyriausybių pridarytų klaidų sumaišties, o dar yra nesusipratėlių, kurie ją puola. Visada reikia pagalvoti apie tai, ką naujoji valdžia paveldėjo, o ne iš inercijos tęsti puolimus. Jeigu mes rinkdami pasitikėjome, tai padėkime, atkreipkime dėmesį į tas situacijas, kurios labiausiai šiandien reikalauja dėmesio ir taip parodysime savo pasiryžimą tapti savo Tėvynės šeimininkais.

Visų tų klaidų pasiekoje daugybę apsigimimų, nepagydomų ligų, o dar kontracepcija ir abortai žaloja ateinančią kartą ir t.t.

Niekada nepamirškime, kad nuo šios akimirkos mes visi esame

Etikos Universiteto dėstytojai ir klausytojai. Prisijunkime, kurkime, dalyvaukime, kovokime su amoralumu, juk mes esame savo Šalies šeimininkai, būkime pasiruošę bet kokią minutę gelbėtis nuo viso to ir gelbėti Lietuvos žmones, nes tik mūsų visų pastangų dėka gali įvykti ženklūs pasikeitimai, jeigu visi būsime nusiteikę viso to nepriimti, o galvosime **ir DARYSIME** kaip reikalauja **Visatos dėsniai** -10 Dievo įsakymų, tik tada mūsų gyvenimas kardinaliai pasikeis, įvyks stebuklas...

Sėkmės mums visiems šitame Šventame darbe!

Tepadeda mums Dievas!

Kreipimas priimtas bendru sutarimu išplėstiniame LPS Tarybos pasėdyje (protokolas Nr. 19. 2017-09-12).Kontaktai: Aldona Marija Gedvilienė, lps.eu; amgedv@gmail.com;866673965;862033739.

KOMENTARAS: nesielkite su savo planeta kaip su kažkuo, kas yra pastovu ir duota Mums kartą ir visiems laikams. Mūsų planetos būklė šiuo metu yra Mūsų minčių, Mūsų jausmų, Mūsų sąmonės lygio, kuriame Mes dabar esame, atspindys. (T.N.Mikušina „Dieviškos išminties lobiai“UABLN“Sirus“, 2016

Gediminas Navaitis: Laimingesnė visuomenė – idėja Lietuvai

Skaitykite daugiau:

<https://www.15min.lt/naujiena/aktualu/nuomones/gediminas-navaitis-laimingesne-visuomene-ideja-lietuvai-18-871852>

Artėja valstybės šimtmetis. Neabejotina – per šimtmetį gyvenimas pasikeitė. Mūsų proseneliai neturėjo nei interneto, nei televizijos, netgi elektra jiems švietė retai kada. Todėl siūlant idėjas Lietuvai galima paklausti:

„Ar permainos suteikė daugiau laimės?“ Toks klausimas tai ir pirmas žingsnis iki laimingesnio, aukštesnės kokybės gyvenimo. Jis būtinas ne dėl kieno nors gražių norų, o dėl esminių permainų visuomenėje.

Faraonų laikų Egipte, antikinės Romos latifundijose šimtai ar net tūkstančiai vergų kūrė gerovę jos savininkui bei keliolikai jo šeimos narių. Tuo metu vergų laimės idėja būtų atrodžiusi itin keistai.

Keliasdešimt baudžiauninkų aprūpindavo viduramžių riterį. Jiems buvo žadamas laimė ir atlygis danguje.

Vėlyvaisiais viduramžiais, augant miestams, amatininkai ir prekybininkai tikėjosi gražesnio gyvenimo šiame pasaulyje, o revoliucionieriai skelbė svarbią laimės prielaidą – laisvę ir lygybę prieš įstatymus.

XIX a. pabaigoje pradėta rūpintis ir dirbančių savijauta, nes skirtumas tarp to ką vienas žmogus pagamindavo turtingoje, techniškai išsivysčiusioje ir atsilikusioje šalyje buvo 5:1. Šiandiena šis santykis yra 300:1 Todėl vis labiau aiškėja, kad dirbančiojo, jo šeimos savijauta, pasitenkinimas atskiromis gyvenimo sritimis, o apibendrintai – jų laimė -, yra atitinkantis XXI a. realijas tikslas. Šis tikslas pasiekiamas pereinant į laimės ekonomiką, kurios principus įgyvendintų felicitarinė (lot „felicitas“ – laimė) politika.

Laimės ekonomikos pamatu tapo tarsi paprasta mintis – matuoti laimę. Galimybė matuoti visuomenės laimės lygį, išskirti laimingas ar mažiau laimingas visuomenės grupes sukūrė prielaidą lyginti jų būklę su finansine padėtimi, išsilavinimu, vieta darbo rinkoje, vertinti valdžios sprendimus pagal tai ar jie didina ar mažina visuomenės laimės lygį.

Pradėjus matuoti laimę iškart paaiškėjo, kad ji nėra malonumo ir nemalonumo skirtumas, bet turi pažintinę ir dorovinę dedamąją, kad siekdamas laimės žmogus siekia ir gyvenimo prasmės bei ryšio su kitais. Paprastas pavyzdys – vaikų auginimas. Rūpesčius, išlaidas bei ugdytinių kaprizus atsveria ugdymo prasmės suvokimas, todėl daugelis tėvų sako: vaikai gyvenimo laimė.

Matuojant visuomenės laimės lygį greit paaiškėjo, kad teorijos ir jas atitinkanti praktika, kuriose pilietis tapatinamas su visuomeninės mašinos sraigteliu, kuriose racionalus vartotojas siekia daugiau gaminti, kad uždirbtų daugiau pinigų ir galėtų vartoti daugiau prekių bei paslaugų pasirodė ne ko vertos, nes neįmanoma atmesti fakto – ir šis su skaičiuojančiu kompiuteriu tapatinamas gamintojas/vartotojas

veikia ne dėl efektyvesnės gamybos, didesnės pridėtinės vertės, gausesnio vartojimo, o norėdamas patirti džiaugsmą, malonumą, pranašumą t. y. norėdamas tapti laimingesniu. Socialinės teorijos „nepastebinčios“ laimės siekio tėra neįgalus bandymas aptarti visuomenę „pamiršus“ ją sudarančius žmones. Deja, Lietuvos valdžios planai ir siūlomi padėties vertinimai kuriami remiantis atgyvenusiom pažiūrom.

Todėl ir regime vis didesnę valdančių, kurie džiaugiasi augančia ekonomika ir valdomųjų, kurie nejaučia šio augimo, nesusikalbėjimą.

TAIP PAT SKAITYKITE: Tomas Viluckas: „Lidl“ idėja Lietuvai Idėja Lietuvai: architektai siūlo šmaikščią išeitį, kaip apsaugoti Gedimino kalną Raimundas Celencevičius: Idėja Lietuvai – imkite ir įgyvendinkite ją patys

Visuomenės laimės lygio matavimai leido reikšmingai papildyti daugelio tradicinių pažiūrų ekonomistų ir valdininkų mėgstamų rodiklių sampratą. Antai, parodė, kad BVP (bendro vidaus produkto) augimas, po to kai jis pasiekia išsivysčiusių šalių vidurkį, nebedaro įtakos visuomenės laimės lygiui, laimingų žmonių skaičiui.

Paaiškino kodėl moderniose vakarų šalyse augant BVP drauge neretai augo ar bent jau nesumažėjo depresijų, alkoholizmo, narkomanijos, šeimų irimo atvejų. Šie tyrimai, jais paremtos išvalgos bei bandymų jas įgyvendinti patirtis patvirtino – modernios šalys jau sukūrė prielaidas keisti visuomenės tikslus, siekti didesnės subjektyvios gerovės, aukštesnės gyvenimo kokybės, o toks tikslo pakeitimas tampa ir visai visuomenei naudingo turtėjimo prielaida.

Pagrindinės laimės ekonomikos nuostatos: visuomenės laimės lygis gali būti išmatuotas; laimingas žmogus yra ekonominė vertybė, nes sugeba daugiau sukurti ir daugiau uždirbti, o todėl laimingų žmonių visuomenė ekonomiškai sėkmingesnė (laimės ekonomikos šalininkai vadovaujasi požiūriu, kad laimingesni tampa turtingesniais, o ne tradiciniu požiūriu turtingesni tampa laimingesniais.); visuomenės laimės lygis nėra vien jos narių asmeninio dvasinio tobulėjimo reikalas, o todėl turi tapti politikos tikslu; piliečių pasitenkinimas gyvenimu neatsiejama nuo laisvės ir atsakomybės, nuo socialinio teisingumo, **todėl tiesioginis piliečių dalyvavimas valdyme, platesnė savivalda yra aukštesnio visuomenės laimės lygio prielaida.** Šios nuostatos jau daug kur išmėgintos praktikoje, jas pagrindžia moksliniai tyrimai. Jos taip pat patvirtina, kad laimės ekonomikos įgyvendinimas nėra vienas veiksmas, bet apima pokyčius daugelyje sričių. Tai nėra atsitiktiniai pokyčiai, juos vienija aukštesnio visuomenės laimės lygio siekimas.

Laimės ekonomika – tai tikslas ir būdas įvertinti artėjimą link jo. Tai ir būdas išspręsti daugelį šiuolaikinės Lietuvos problemų: laimingi žmonės iš laimingos šalies masiškai nemigruoja, laimingi žmonės neieško laikino užsimiršimo svaigindamiesi, laimingi žmonės nesizudo, laimingi žmonės atsakingi už save bei valstybę ir atsparūs priešišškai propagandai. Projektas „Idėja Lietuvai“ gali tapti diskusijos apie esminius Lietuvos tikslus, apie laimės ekonomikos kūrimą postūmiu. Jo organizatoriaus pasiūlymai pradėti kurti laimingesnę Lietuvą ir pirmaeilių veiksmų ta linkme aprašas. Naujienu portalas 15min skaitytojas, paspaudęs čia gali pritarti esminiam pokyčiui, naujam tikslui, keičiančiam visų mūsų gyvenimą.

Gediminas Navaitis yra šeimos (konsultavimo) psichologas ir psichoterapeutas, politikas, Mykolo Romerio universiteto profesorius. Skaitykite daugiau: <https://www.15min.lt/naujiena/aktualu/nuomones/gediminas-navaitis-laimingesne-visuomene-ideja-lietuvai-18-871852>

V. Laučius. Kad nepasikartotų idėja „Ir tuomet dirbom Lietuvai“

2017-10-20 / 10:14 — Spausdinti

Iki 1989 metų sausio Lietuvoje oficialiai vyravo vadinamojo „suvereniteto TSRS sudėtyje“ idėja.

Vyresnio amžiaus skaitytojai greičiausiai prisimena, o jaunesniems galima priminti, jog tokio keisto „suvereniteto“ siekė Lietuvos komunistų partija (LKP) ir jos bendraminčiai. Sąjūdis, kurį laiką vengęs aštresnės konfrontacijos, apie visišką nepriklausomybės siekį paskelbė 1989 metų sausį.

„Suvereniteto TSRS sudėtyje“ idėja vainikavo Lietuvos komunistams ir jų gerbėjams būdingą psichologinę politinę nuostatą, kurią gan tiksliai išreiškė Algirdo Brazausko knyga „Ir tuomet dirbome Lietuvai“. Ši nuostata perša mintį, kad sovietinę Lietuvą administravę vietos šeimininkai labai gerai tvarkėsi ūkyje, „dirbo Lietuvai“, ir iki visišką laimės trūko tik Maskvos sutikimo duoti šiems nacionaliniams ūkvedžiams daugiau galių. Ir šiek tiek daugiau laisvių vietos darbo liaudžiai. Tai ir būtų buvęs „suverenitetas TSRS sudėtyje“.

1992 metų Seimo rinkimai, kuriuos triuškinamai laimėjo Lietuvos demokratinė darbo partija (LDDP), buvo „Ir tuomet dirbome Lietuvai“ politinės mitologijos

pergalė – pavėluotai pareikštas didelės dalies rinkėjų noras mėgautis „suverenitetu TSRS sudėtyje“ arba neišvengiamu šios būsenos „update`u“. Bet jei šiandien kam nors atrodo, kad per 25 metus, praėjusius po anų rinkimų, visuomenė nebenori jokių „suverenitetų sudėtyje“, o politinė klasė išsivadavo iš „Ir tuomet dirbome Lietuvai“ mitologijos, tai šitaip manantys klysta. Šiandien vyraujanti tendencija yra po truputį, bet nuosekliai mažinti Lietuvos suverenumą ES sudėtyje. Reikia visiškai neišmanyti politinės teorijos ir politikos bei itin laisvai interpretuoti Konstituciją, kad manytum, jog Konstitucijos įpareigojimų „suverenitetas priklauso tautai“ ir „Lietuvos valstybė yra nepriklausoma demokratinė respublika“ vis dar iš tiesų griežtai paisoma. Nuo tada, kai Seimas pataikūniškai balsavo už Konstitucijos Europai projektą, su būgnais ir trimitais žygiuojame naujo ir vis mažėjančio „suvereniteto sudėtyje“ link.

Narystė ES – be abejo, naudingas dalykas. Kaip ir kai kurių sričių integracija. Problema yra net ne tiek judėjimas federalizacijos link, kiek tai, kad ši slinktis politiškai nėra nesvarstoma ir viešai beveik nekvestionuojama: suverenumas, kurio pamažu išsižadama, vertinamas kaip spalvoti stiklo karoliai mainuose su čiabuviais, už kuriuos šie atneša maisto ir brangenybių. Kitaip tariant, gąsdina ne tiek procesas, kiek jo suvokimas – tai, kad jaučiamės atiduodą stiklo karoliukus, nors iš tikro lengva ranka atsisakome 1918-aisiais ir 1990-aisias pakloto pamato.

Kažkada tos kartos, kuri „dirbo Lietuvai“, atstovas „valstietis“ Alfredas Pekeliūnas pareiškė, kad Lietuva SSRS sudėtyje buvo „visų gerbiama valstybė“. Šis jo pareiškimas gerai atskleidžia, kaip tokio tipo piliečiai įsivaizduoja valstybingumą. Galima iš jų šaipytis ar jų gailėtis, bet nereikėtų manyti, kad šitokia valstybingumo kaip „suvereniteto sudėtyje“ samprata būdinga tik *homo sovieticus* atrūgoms. Panaši jausena ir mąstysena šiandien persmelkia politinio *status quo* šlovintojų kapelą ir jos gerbėjus, nematančius problemos

persmelkia politinio *status quo* šlovintojų kapelą ir jos gerbėjus, nematančius problemos dėl Lietuvos narystės tokioje ES, kuriai jau atvirai svetima nacionalinės valstybės idėja. Vaizdingai kalbant, Lietuvos politiką šiandien iš dalies lemia tie, kurie, leisdami po truputį nykti valstybingumui, dar po ketvirčio amžiaus galės rašyti prisiminimų knygas tuo pačiu puikiu pavadinimu – „Ir tuomet dirbome Lietuvai“. Jų supratimas apie Lietuvą, kuriai dirbama, nedaug kuo skiriasi nuo

A.Brazausko, o valstybingumo suvokimas – nuo A. Pekeliūno. Ir posovietinė, ir eurobiurokratinė mąstysena išgarina valstybingumo idėją: arba Lietuva ir darbas jai sutapatinami su vietos ūkiniu gyvenimu ir kolonijiniu administravimu, tarsi politika būtų tik nereikšmingas antstatas, arba nacionalinio valstybingumo palaipsniui atsisakoma kaip konservatyvios atgyvenos ir ekonominės pažangos stabdžio.

Ir dabartinis, ir sovietinis politinės tapatybės išgarinimo mentalitetas skleidžia, kalbant projekto „Idėja Lietuvai“ terminais, dvi labai panašias, nors visiškai skirtingoms tikrovėms (tada – okupacijos, dabar – savanoriškos integracijos) pritaikytas idėjas Lietuvai. Abi šios idėjos panašiai depolitizuoja visuomenes, politinę tautą versdamos internacionaline darbo liaudimi. Jos abi kuria naują žmogų, bet tas jų žmogus yra kur kas arčiau gyvulio nei tradicinių žmogiškumo sampratų, kurias mums davė Jeruzalė ir Atėnai ir ant kurių pastatyta Vakarų civilizacija ir bendra istorija. pastatyta Vakarų civilizacija ir bendra istorija. Trumpai ir paprastai tariant, jos moko žmogų apsieiti be to, kas jį labiausiai skiria nuo gyvūnijos ir augalijos pasaulių: politikos, religijos, istorinės tapatybės ir meilės išminčiai. Jos itin panašios tuo, kad ekonomikai teikia pirmenybę prieš politiką, biurokratinei imperijai – prieš nacionalinę valstybę, kūnui – prieš sielą, tikrovę iškraipančiai ideologijai ir socialinei inžinerijai – prieš laisvę, prigimtį ir istoriją.

Skiriasi jų tikrovės prievartavimo mastai, bet ne objektai: vieni, kaip „Lidl“, kryžius nuo bažnyčių trina virtualiai, o kiti naikina kryžius gyvai kartu su kunigais ir bažnyčiomis. Tie, kurie trina kryžius tik nuotraukose ir draudžia kalėdines eglutes, akivaizdžiai yra jautresni už savo žiauriuosius pirmtakus, bet jų santykis su tiesa ir tikrove – dar labiau iškrypęs nei komunistų.

Todėl šiomis aplinkybėmis, paklaustas, kokios politinės idėjos pirmiausiai reikia dvidešimt aštuntus nepriklausomybės metus gyvenančiai Lietuvai, sakyčiau, kad tos, kuri padėjo tą nepriklausomybę atkurti. Nacionalinio valstybingumo ir politikos pirmenybės prieš ūkio ir administravimo reikalus, meilės tiesai – prieš politinį korektiškumą ir ideologinį aktyvizmą, neišgalvotos Lietuvos – prieš karjeristų ir prisitaikėlių mitą (nesvarbu, ar sovietinį, ar eurobiurokratinį) „Ir tuomet dirbome Lietuvai“.

Draudžiama publikuoti šį komentarą bet kurioje žiniasklaidos priemonėje, išskyrus LRT.lt, be raštiško autoriaus sutikimo. (Gautas autoriaus sutikimas el.paštu)

prof. dr. Vytautas Radžvilas

Spalis 21 d., 10:02 ·

Vladimiras Laučius tekste buvo pagaliau aiškiai suformuluota svarbiausia idėja Lietuvai – lietuviams pirmiausia būtina tapti tikra politine tauta, o pačiam kraštui – tikra valstybe. Tik įgyvendinus šią idėją galima svajoti ir kalbėti apie visa kita, nes, norint nuveikti ką nors iš tiesų rimto ir didaus, pirmiausia reikia būti visaverčiu ir savarankišku politiniu subjektu pasaulio valstybių bendrijoje ir istorijoje. Šiandien lietuviai yra ne politinė tauta, o tik lietuviškai (vis dar) šnekantys nedidelio krašto gyventojai, nepajėgiantys suvokti ir įsivaizduoti savęs kaip bendro ir į ateitį nukreipto tikslo saistomos piliečių bendrijos. Siaurutį mūsų buvimo horizontą užsklendžia vienadienius gyvenimo poreikius tenkinantis ir jokie aukštesnio tikslo ir prasmės neturintis monotoniškas ūkinininko ir kultūrininko triūsas. Ūkininkas ir kultūrininkas gali būti iš tiesų protingas ir išradingas. Jis gali pasiūlyti tikrai įdomių ir naudingų idėjų. Bet jis todėl ir yra tik ūkininkas ir kultūrininkas, kad nemąsto Tautos ir Valstybės kategorijomis. Todėl jam sunkoka suvokti, kad iš tiesų didingas idėjas ir gyvenimą iš pagrindų keičiančias vizijas gali įgyvendinti tik politiškai sąmoninga ir valstybiškai susitelkusi piliečių bendrija, bet ne nupolitinta ir neorganizuota išvalstybinta provincija tapusio krašto ūkininkų ir kultūrininkų bendruomenė. Straipsnis primena, kad visų didžiųjų darbų būtina sąlyga – sutelkta politinė Lietuvos tautos valia. Jeigu ji neatsiras, net ir puikios idėjos Lietuvai liks neįgyvendintos, o pati iniciatyva bus prisimenama tik kaip smagus, bet iš anksto pasmerktas nesėkmei intelektualinis žaidimas. Arba paskutinis priešmirtinėje agonijoje besiblaškančios Lietuvos sapnas, pavėluotai liudijantis, ko ji slapčia troško ir – jeigu būtų laiku pažadinusi savarankišką politinį mąstymą ir valią – galėjo ir privalėjo tapti ir būti.

Tekstas vertas dalintis.

*****88

Vytautas Radžvilas. „A. Smetona unikaliai aiškiai matė ryšį tarp kultūros ir politikos“

16

Istorijos politika, Išvalgos, Politika, Vytautas Radžvilas

trečiadienis, spalio 18, 2017

Skelbiame spalio 17 d. Lietuvos mokslų akademijoje vykusiame Aleksandro Merkelio knygos „Antanas Smetona“ pristatyme sakytos kalbos tekstą ir vaizdo įrašą (jį rasite teksto apačioje).

Pamėginsiu trumpai įvertinti šitos knygos reikšmę. Pirmoji mintis, kuri ateina į galvą, yra ši: pasaulį vis tik valdo Apvaizda. Šią knygą pristatome dieną, kai ką tik, vos prieš parą pasikeitė Europa ir pasaulis. Neturiu net menkiausios galimybės plačiau aiškinti vakarykščių rinkimų Austrijoje svarbos, bet galiu pasakyti tiek: Vakarų Europoje taip pat sugrįžo tautos ir nacionalinės valstybės idėja. Šitas įvykis yra labai reikšmingas todėl, kad nors panašūs dalykai jau vyko, juos buvo galima menkinti aiškinant, kad vykstantis Europos tautų budimas yra tik pokomunistinių, atsilikusių, gyvenančių praeitimi šalių liga, kuria bus persirgta. Jie dar buvo aiškinami ir tuo, kad tos šalys neva yra atsilikusios ekonomiškai, skurdžios, todėl ir griebiasi vadinamosios radikalios politikos. Bet Austrija, žinoma, yra Europos švyturys jau daugybę šimtmečių ir jos ekonomika klesti. Tai reiškia, kad ir Vakarų Europos tautoms pradeda aiškėti, jog yra kai kas svarbiau už ekonomiką, už vienadienę gerovę.

Šituos dalykus prieš gerą šimtmetį puikiai suprato ir Lietuvos prezidentas Antanas Smetona. Jis grįžta laiku ir dėl kitos priežasties. Teisingai čia buvo pasakyta, kad mes jau baigiame pamiršti, kas yra Lietuvos valstybė. Kad mūsų jaunimo didžiajai daliai ji, deja, visai nerūpi. Šis teiginys teisingas, bet noriu pasakyti, kad jį reikėtų praplėsti. Lietuva jaunimui nerūpi ne todėl, kad jis savaime abejingas ir blogas, bet todėl, kad beveik visus 30 atkurtos nepriklausomybės metų buvo ir tebėra tęsiama ištautinimo ir išvalstybinimo politika, nors šiek tiek kitais pavidalais nei tai darė sovietinis okupantas. Kodėl taip yra ir kodėl ta politika tokia pavojinga? Todėl, kad aukšti Europos lyderiai, kurių projektas šiuo metu žlunga akyse, aiškiai sakė: tautos ir nacionalinės valstybės yra atgyvena. Lygiai taip pat mus ištikus 50 metų mokė, kad 1918 m. Lietuvos projektas yra siauras, ribotas, primityvus ir tiesiog istorinė klaida. Ši mintis subtiliai brukama ir šiandien kiekviename žingsnyje. Tuo metu, kai Europa ir net visi mūsų kaimynai bunda, mes beviltiškai šiuo atžvilgiu velkamės uodegoje. Nors iš tikrųjų dabartinio Europos Sąjungos projekto griūtis nėra Europos griūtis, o tik ideologiškai mano jau apibūdinto projekto griūtis, bet tai vis tiek mums kelia milžinišką pavojų. Šita ištautinimo ir išvalstybinimo politika vykdoma todėl, kad didžiosioms Europos korporacijoms reikalingas ištautintas, išvalstybtas, neturintis istorinės atminties, menkiausio prisirišimo prie savo žemės bastūnas. Iš tokių bastūnų, kurie plūdo į Lietuvą iš visos „plačiosios Tėvynės“, vadovaudamiesi principu „kur geriau, ten Tėvynė“, mes šaipėmės Sąjūdžio laikais. Štai tokia filosofija mūsų jaunimui buvo ir yra kryptingai diegiama.

Bet kodėl ji tokia pavojinga? Ne tik todėl, kad išsivaikščioja tauta. Ji taip pat naudinga ir bundančiam, nes jaučiančiam Europos krizę, kaimynui Rytuose. Kas gali būti geriau, patogiau ir naudingiau ponui Putinui, jeigu ne ištautintas, išvalstybtas, neturintis jokio patriotiškumo vadinamasis plačiosios Europos pilietis, kuris nuoširdžiai mano, kad galima tokia fikcija kaip globali Lietuva? Jeigu Lietuva yra globali ir visame pasaulyje, tai kodėl jo tankams pradedant artėti prie Vilniaus aš negaliu laikinai pabėgti iš užgrobiamos provincijos, kuri vadinasi būtent čia ir dabar esanti Lietuva, ir palaukti, kol okupacija pasibaigs? Kaip

įmanoma šitaip ugdant jaunąją kartą ir visos šalies piliečius sukurti atsparumą tokiems pavojams?

Grįžtant prie Smetonos, jis kaip reta gerai daugelį dalykų suprato todėl, kad buvo klasikinės filosofijos, taip pat ir Platono, žinovas. Jis labai gerai suprato, koks yra gelminis ryšys tarp kultūros ir politikos. Šis ryšys yra daug sudėtingesnis nei atrodo iš pirmo žvilgsnio. Kiekviena bendruomenė tam, kad susikurtų, privalo turėti ją saistantį dvasinį (kultūrinį) ryšį. Ir tas ryšys gali būti labai įvairus, taip pat ir kiekvienos tautos atveju. Liberalas pasakytų, kad tokio dalyko kaip tauta nėra, o yra tik lietuvių kalba kalbantys individai. Komunistai mums aiškino, kad yra lietuviškai kalbantys žmonės, bet iš tikrųjų jie yra pasidalinę į kovojančias klases. Todėl kas yra tautos idėja? Ši idėja tuo ir yra unikali, kad bent jau nuo XVIII a. ji leidžia paversti žmones ne tarpusavyje konkuruojančiais dėl asmeninės gerovės individais, kaip šiandien mes mokomi konkuruoti rinkoje, ir ne tarpusavyje besipjaunančiomis vadinamosiomis klasėmis. Kalba, bendra istorinė praeitis ir panašūs dalykai yra tai, kas bent trumpam panaikina visus išorinius mūsų skirtumus – vienas gali būti milijonierius, kitas vargšas; vienas gali būti gatvės šlavėjas, kitas profesorius. Bet priklausomybė tautai skiriasi nuo liberalaus arba marksistinio požiūrio tuo, kad ji nurodo ryšį, kuris skatina ne kovoti, o sujungia.

Smetona turėjo ir kitą nuostabų bruožą. Jis suvokė, kad šis kultūrinis ryšys privalo būti apsaugotas politiškai. Šį dalyką suprato ne vien jis. Petras Vileišis neatsitiktinai po Vilnių važinėjo prabangia karieta ir net mėgo, kad ją vadintų „litovcy kniazi“. Jis buvo ypatingas žmogus, nes kaip Rusijos imperijos pilietis priklausė elitui, bet suvokė ryšį, kuris siejo jį kaip asmenį su jo tauta. Jis suvokė, kad jeigu tai, ką jis paveldėjo ir atsinešė gimdamas – jo kalba, kultūra ir visa kita – toje imperijoje yra politiškai nustumta į paraštes, tai jis nėra visavertis žmogus. Nors ir priklauso aukščiausiam elitui. Čia glūdi paslaptis, kodėl Smetona buvo toks kietas tautininkas. Būdamas atviras pasauliui, jis suvokė, kad lietuvių tauta gali įgyvendinti savo valstybės projektą tik tuo atveju, jeigu bus tvirtas ir nepajudinamas kultūrinis pagrindas. Štai kodėl jo kova už lietuviybę buvo ir politinio lietuviškumo pagrindas. Kita vertus, jis labai aiškiai suprato, kad jeigu politinis lietuviškumas bus užmirštas, paradoksaliu būdu kultūrininko nuostata gali būti pražūtinga. Iš tikrųjų išsiugdyti tautinę ir valstybinę sąmonę yra be galo sunkus dalykas. Kaip tai sunku, mes šiandien matome iš mažičio pavyzdėlio – ginčo dėl trijų raidelių. Daugybei net ir kultūrininkų, - tai ir išduoda, kad nesama politinės savivokos, - tai atrodo smulkmena. Ir kiek yra suprantančių, kad mūsų abėcėlė yra mūsų dvasios forma, kuri mus daro tuo, kuo mes esame? Ir šitą dvasios formą privalai ginti politiškai. Tą akimirką, kai nustosi tai daryti, tavo dvasios forma jau nebebus šitos valstybės egzistavimo pagrindas. Štai kodėl XX a. pradžioje, kai vyko kova dėl lietuviško tapatumo, buvo siūlomi keli tapatumo projektai. Pirmąjį projektą siūlė Mickevičius-Kapsukas. Kas buvo

pasakyta atkuriant Vilniaus universitetą? Buvo pasakyta, kad jame bus dėstoma vietos kalbomis. Žvelgiant šiuolaikiškai atrodytų, jog tai atviras, modernus, tolerantiškas požiūris. XX a. realiųjų kontekste tai būtų tiesiausias kelias Lietuvai nueiti ten, kur šiandien yra Baltarusija. Lietuvių kalba galbūt būtų kalbama atkampiuose kaimeliuose.

Kitas buvo pilsudskinis projektas. Puikiai žinome, kad Smetona niekada nieko neturėjo prieš pačią lenkų tautą arba jos kultūrą. Tačiau jis suprato, kad jeigu nekursi tvirtos kultūrinės tapatybės ir jos neįtvirtinsi politiškai, tai neišvengiamai seks erozija ir griūtis to, kas buvo per didelius vargus padaryta Basanavičiaus. Mūsų tragedija ta, kad šis supratimas yra išnykęs net vadinamosios šviesuomenės tarpe. Taip nutiko, nes net ta mūsų inteligentų dalis, kuri sovietinės okupacijos metais rūpinosi lietuvybe, ji jau dažniausiai rūpinosi tik kultūrine lietuvybe. Suvokiančių, kad kultūrinę lietuvybę galima tvirtai apsaugoti ir padaryti valstybės branduoliu tik turint aiškią politinę savimonę, buvo ir yra nedaug. Štai kodėl šiandien matome tą patį, ką matėme sovietmečiu. Daugybė inteligentų trokšta europeizuotis ir tapti europiečiais, nors joks ekspertas jums negalės pasakyti, ką šiandien reiškia būti europiečiu. Tai reiškia, kad vėl esame situacijoje, kurioje buvome iki Basanavičiaus. Noras būti kažkuo kitu, tik ne savimi. Ir jeigu kalbame apie šitos knygos aktualumą ir prezidento atminties aktualizavimą, reikia aiškiai suprasti, kad tai yra ne nostalgikų atsiminimų reikalas. Dar kartą pabrėžiu, kad ir daugelis Lietuvos valstybės XX amžiuje kūrėjų buvo galbūt nuoširdūs patriotai – tokie kaip prezidentas Grinius, daugelis krikdemų lyderių ir t.t. Bet būtent unikaliai aiškiai matančių ryšį tarp kultūros ir politikos buvo vienetai. Ir prezidentas Smetona čia yra beveik unikalus.

O mums reikia nustoti svajoti apie tai, kad šitoks lietuviškumo supratimas būtų kažkaip grąžintas į mokyklą, jį padarant patraukliu jaunajai kartai. Brandžios valstybės jaunimo patriotizmo neugdo pigiomis vilionėmis. Patrauklumas reiškia nupirkimą. Brandžios valstybės savo jaunimą ugdo paprastu būdu – sukurdamos tokias mokymo programas, tokias savo kalbos, istorijos ir kitas programas, kuriose pagrindiniai dalykai yra savaime aiškūs. Tokiose mokymosi programose Vilniaus klausimas (čia tik pavyzdys, jų galima rasti daugiau) niekada nebūtų aiškinamas kaip senalietuvių ir naujalietuvių ginkluotas konfliktas. Mitas apie senalietuvių ir naujalietuvių ginkluotą konfliktą yra sovietinio mito, kad 1940 m. buvo ne okupacija, o pilietinis karas, nauja europeizuota versija.

Būtent tokiu būdu šiandien, kai Lietuvai gresia milžiniškas egzistencinis pavojus, kai griūna euroatlantinė saugumo ir stabilumo struktūra (dar kartą pabrėžiu, kad asmeniškai esu narystės euroatlantinėse struktūrose šalininkas), mes toliau žaidžiame, ideologiškai aptarnaudami projektą, kuris nebeturi ateities. Šis mūsų savęs naikinimas yra tai, ko laukia kaimynas Rytuose. Todėl galima sakyti, kad prezidento Smetonos palikimo aktualizavimas jau yra ne

tik tautinio orumo, istorinės atminties išsaugojimo, bet ir nacionalinio saugumo klausimas.

PASIDALINTI

LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGETIKOS MINISTERIJA

PRANEŠIMAS ŽINIASKLAIDAI

Energetikos ministras: būtina užtikrinti, kad IAE uždarymo projektus įgyvendintų tik nacionalinio saugumo reikalavimus atitinkančios kompanijos

Spalio 25 d. energetikos ministras Žygimantas Vaičiūnas su Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto nariais lankėsi Ignalinos atominėje elektrinėje (IAE). Seimo komitetui pristatyta IAE uždarymo eiga, pasiekta pažanga ir tolimesni esminiai darbai.

Delegacija susipažino su vykdomais išmontavimo darbais, lankėsi IAE reaktoriaus bloke, kur pristatytas vykdomų uždarymo darbų sudėtingumas. Seimo nariai apsilankė naujai pastatytuose radioaktyviųjų atliekų saugojimo ir tvarkymo objektuose.

Per pastaruosius metus padarytas ženklus progresas atliekant uždarymo darbus ir jau artėja į pabaigą du iki šiol didžiausi IAE eksploatacijos nutraukimo projektai. Šiomet pradėta eksploatuoti panaudoto branduolinio kuro laikinoji saugykla, kurioje bus saugomas abiejuose reaktoriaus blokuose esantis panaudotas branduolinis kuras. Visas kuras į šią modernią saugyklą bus perkeltas iki 2022 m.

Kitas svarbus projektas – kietųjų radioaktyviųjų atliekų tvarkymo kompleksas, kuriame spalio viduryje pradėti vadinamieji „karštieji bandymai“ su radioaktyviosiomis atliekomis. Jį numatyta užbaigti iki kitų metų gruodžio.

Daugiau informacijos – prisegtame dokumente.

Pasaulio bankas įvertino teigiamus pokyčius energetikoje

Šiandien (spalio 31 d.) Pasaulio bankas paskelbė valstybių verslo sąlygų reitingą „Doing Business 2018“, kuriame Lietuva pakilo net per penkias pozicijas – iš 21 į 16 vietą. Didelę įtaką šiam rezultatui turėjo prisijungimo prie elektros tinklų rodiklio „Getting Electricity“ pagerėjimas.

Pagal šį rodiklį Lietuva pakilo net per 22 pozicijas – iš 55 į 33 vietą – ir aplenkė Estiją bei Latviją. Labiausiai Pasaulio banko ekspertų vertinimą paveikė du Lietuvos atlikti darbai šioje srityje: supaprastintas naujų nebutinių vartotojų (verslo) prijungimo prie elektros tinklų procesas bei sumažinti prijungimo prie elektros tinklų kaštai.

Energetikos ministerija pakeitė teisės aktus, dėl ko vartotojui prijungiant jo elektros įrenginius prie elektros tinklų reikia parengti mažiau dokumentų. Pagal naują tvarką nebutiniams vartotojams (verslui) nebereikia patiems parengti ir suderinti elektros tinklų projekto – šį darbą atlieka elektros skirstomųjų tinklų operatorius.

Be to, Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai pakeitus naujų vartotojų prijungimo prie elektros tinklų įkainius, sumažėjo prijungimo prie elektros tinklų kaštai.

„Vyriausybė kryptingai dirba, kad verslui ir pramonei būtų sudaromos palankesnės sąlygos. Todėl džiaugiamės, kad Pasaulio bankas teigiamai įvertino Lietuvos pažangą. Energetikos ministerija ir toliau dės visas pastangas, kad tiek verslui, tiek paprastiems vartotojams paslaugos būtų teikiamos vis sparčiau, patogiau ir paprasčiau“, – pažymi energetikos ministras Žygimantas Vaičiūnas.

Šių metų rugpjūčio pabaigoje energetikos ministras patvirtino naujus elektros energijos vartotojų ir gamintojų prijungimo prie elektros tinklų tvarkos pakeitimus.

Juose numatyta, kad elektros skirstymo tinklų operatorius energijos apskaitos prietaisus turi įrengti iš karto, kai tik baigiami elektros tinklų įrengimo rangos darbai, nelaukiant, kol Valstybinė energetikos inspekcija išduos elektros įrenginių techninės būklės patikrinimo pažymą.

Taip pat nuo penkių iki trijų darbo dienų sutrumpintas ir prijungimo sąlygų išdavimo terminas tiems vartotojams, kurių elektros įrenginių leistinoji naudoti galia neviršija 250 kW.

Nuo 2018 m. sausio 1 d. tais atvejais, kai elektros įrenginių įrengimo ar rekonstravimo darbų projektą bei sąmatą rengs skirstomųjų tinklų operatorius, prijungimas prie elektros tinklų trumpės nuo 85 iki 60 kalendorinių dienų.

Ministerija prognozuoja, kad nauji pakeitimai leis sutrumpinti elektros įvedimo laiką bei nuims didelę dalį administracinių rūpesčių nuo verslo pečių. Tikimasi, kad šios reformos padės Lietuvai pakilti kitų metų Pasaulio banko „Doing Business 2019“ reitinge.

III. PRANEŠIMAS ŽINIASKLAIDAI

Lietuvai ir Jungtiniams Arabų Emyratams atsiveria bendradarbiavimo galimybės atsinaujinančioje energetikoje

Šiandien pasirašytas susitarimo memorandumas tarp Lietuvos ir Jungtinių Arabų Emyratų (JAE) dėl bendradarbiavimo atsinaujinančios energetikos ir energijos taupymo srityse. Pasak susitarimą pasirašiusio energetikos ministro Žygimanto Vaičiūno, Lietuvai – pažangiai ir inovatyviai atsinaujinančios energetikos technologijų gamintojai, atsiveria naujos galimybės augančioje JAE rinkoje.

Memorandumą pasirašiusios šalys numato bendradarbiauti skatinant investicijas atsinaujinančioje energetikoje, plėtojant energijos taupymo technologijas, kartu vykdyti mokslinius tyrimus bei įgyvendinti bendrus projektus.

„Tiek Lietuva, tiek JAE yra pasirengusios ir suinteresuotos bendradarbiauti energetikoje. Net ir būdami turtingi gamtos ištekliais, JAE yra apsisprendę intensyviai plėtoti atsinaujinančią energetiką. Tai atveria plačias galimybes mūsų verslui eksportuoti savo patirtį, pažangias ir inovatyvias atsinaujinančios energetikos technologijas. Lietuva, būdama viena iš lyderių Europoje pagal pažangą atsinaujinančios energetikos plėtroje, turi ką pasiūlyti savo partneriams“, – sako Ž. Vaičiūnas.

JAE priklauso vieni didžiausių naftos rezervų pasaulyje, ši šalis yra viena stambiausių naftos eksportuotojų, kuri vis dar reikšmingiausią dalį energijos pasigamina naudodama dujas. Tačiau paskutiniaisiais metais JAE didelį dėmesį skiria atsinaujinančiai energetikai ir yra paskelbusi apie ambicingus planus šioje srityje.

Į atsinaujinančią energetiką per ateinančius dešimtmečius numatyta investuoti daugiau nei 160 mlrd. JAV dolerių, siekiant, kad iki amžiaus vidurio 44 proc. suvartojamos energijos būtų pagaminta iš atsinaujinančių energijos išteklių (AEI).

Pasak energetikos ministro, JAE turi didžiulį saulės energijos gamybos potencialą ir šioje srityje atsiveria plačios galimybės stipriai ir jau įsitvirtinusiai pasaulinėse rinkose Lietuvos saulės energijos pramonei. Apie tai kalbėta Lietuvos ir JAE energetikos ministrų susitikime.

Lietuvos gamintojai yra sukaukę solidžią patirtį plėtojant saulės elementų tyrimus, kuriant inovacijas ir vykdant pramoninę saulės modulių gamybą. JAE rinkai Lietuvos įmonės gali tiekti naujos kartos stiklo saulės modulius, kurie pasižymi aukštu efektyvumu, ilgaamžiškumu ir yra pritaikyti JAE klimatui.

Ministrai sutarė dėl galimybių įgyvendinti bandomuosius saulės energetikos projektus tarp Lietuvos ir JAE įmonių.

Vienas pagrindinių JAE vystomų žaliosios energetikos projektų – Muhammedo bin Rashid Al Maktoum saulės parkas. Tai bus didžiausias (5000 MW) saulės jėgainių parkas pasaulyje, kuri planuojama užbaigti iki 2030 m. JAE investuoja ne tik į didžiųjų saulės jėgainių statybas, bet ir mažąsias saulės elektrines ant individualių namų.

JAE atstovams taip pat buvo pristatyta Lietuvos patirtis plėtojant suskystintųjų gamtinių dujų (SGD) terminalų, tarp jų ir mažos apimties, veiklą. Šiuo metu JAE yra dujas importuojanti šalis, įskaitant ir SGD, o energijos gamyboje dujos yra pats pagrindinis išteklius, todėl net ir plėtojant atsinaujinančią energetiką, dujos išliks svarbiu kuru. Šioje srityje atsiveria galimybės Lietuvai, sukaupusiai dideles kompetencijas ir patirtį plėtojant SGD veiklas, tapti patikima partnere.

Energetikos ministras Ž. Vaičiūnas dalyvavo pirmajame aukšto lygio Lietuvos ir JAE ekonomikos forume Dubajuje, kuriame pristatė Lietuvos ir JAE bendradarbiavimo potencialą energetikoje. Forume taip pat dalyvavo ir keliasdešimt Lietuvos kompanijų, tarp jų ir energetikos sektoriaus atstovai.

Energetikos ministras Ž. Vaičiūnas lankosi JAE Lietuvos Respublikos Prezidentės vadovaujamoje delegacijoje.

Pagarbiai

Andrius JOVAIŠA Vyriausiasis specialistas komunikacijai Administravimo ir bendrųjų reikalų skyrius

El.p. andrius.jovaisa@enmin.lt Tel. 8 706 64870, [mob.tel.](tel:+37068453957) +370 684 53957

J. E. Lietuvos Respublikos Prezidentei Daliai Grybauskaitei el. paštas:

kanceliarija@prezidentas.lt

Lietuvos žmogaus teisių ir kitų organizacijų PAREIŠKIMAS dėl Šeimos stiprinimo įstatymo 2017 m. spalio 26 d. Vilnius Lietuvos žmogaus teisių ir kitos nevyriausybinės organizacijos bei mokslininkai su nerimu stebi vykstantį visuomenės supriešinimą, kurį dėl siaurų grupinių interesų eskaluoja kai kurie intelektualai ir visuomenininkai, prašydami Lietuvos

Respublikos Prezidentę vetuoti LR Seimo priimtą Šeimos stiprinimo įstatymą Nr.XIIP-4255(3) (toliau – Įstatymas). 2017-10-24 tokį Prašymą pasirašiusi grupė teigia, esą Įstatymas priimtas paskubomis, nediskutavus su visuomene, esą

Įstatymas diskriminuoja vienišų tėvų šeimas, o diskriminacija prieštarauja LR Konstitucijai ir Europos Žmogaus teisių konvencijai. Prašymo autoriai įžvelgia išaugusią Romos Katalikų Bažnyčios įtaką, kad tariamai nesilaikoma valstybės ir religijos atskyrimo principo, kartu nurodydami ir į vis didesnę religinių institucijų įtaką Rusijoje, Lenkijoje ir kitose valstybėse, pabrėždami Lenkijos respublikos ir ES institucijų nesutarimus. Akivaizdu, kad Prašymo motyvai yra ne teisinio, bet politinio-ideologinio pobūdžio, nes autoriai nenurodo, kokia LR Konstitucijos ar Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (Prašyme - Europos Žmogaus teisių konvencija) norma pažeidžiama, nenurodo, kaip jų nuomone, pažeidžiamos vienišų tėvų ir kitų asmenų šeimų teisės. Tikėtina, kad Prašymo autoriai arba negalėjo pagrįsti savo teiginių, arba sąmoningai nesinaudojo teise teikti pastabas svarstant šį Įstatymą, ir tai kelia rimtų abejonių Prašymo autorių argumentų pagrįstumu. Reaguodami į Prašymo turinį atkreipiame dėmesį, kad Lietuvos valstybė yra kuriama vadovaujantis ne ideologiniais, o teisės principais, kurie įtvirtinti LR Konstitucijoje. Jos 38 str. skelbia, kad „šeima yra visuomenės ir valstybės pagrindas“. Taigi Šeimos stiprinimo įstatymu iš esmės siekiama stiprinti šeimą kaip konstituciškai įtvirtintą visuomenės ir valstybės pagrindą. Todėl sprendžiant dėl Įstatymo būtinumo ir jo atitikties LR Konstitucijai būtina vadovautis ne abstrakčiais ideologiniais vertinimais, o Įstatymo reikšme ir įtaka Lietuvos visuomenės ir valstybės būklei. Įvertinus masinę emigraciją, mažėjantį gimstamumą, visuomenės nestabilumą atspindintį savižudybių mastą ir viso to pasekmę - katastrofišką gyventojų skaičiaus šalyje mažėjimą, priimto Įstatymo sustabdymas paspartintų Lietuvos valstybės ir lietuvių tautos nykimą. Teisiškai ydinga Prašymo nuoroda, esą Lietuvoje nesilaikoma valstybės ir religijos atskyrimo principo. Tuo būdu tarsi siūloma uždrausti religinėms bendruomenėms dalyvauti visuomenės gyvenime reiškiant savo nuomonę svarbiais valstybės klausimais, kad ir dėl LR Seime svarstomų įstatymų. Atkreipiame dėmesį, kad LR Religinių bendruomenių ir bendrijų įstatymas apibrėžia ne religinių bendruomenių atskyrimą nuo valstybės, o jų veiklos ir funkcijų atskirumą bei savarankiškumą [„religinės bendruomenės ir bendrijos nevykdo valstybės funkcijų, o valstybė nevykdo religinių bendruomenių ir 2 bendrijų funkcijų“ (7 str.)]. Iš to darytina išvada, kad Prašymo autoriai kviečia diskriminuoti didžiąją dalį Lietuvos piliečių dėl religinių įsitikinimų, tarytum

kitokie (ne religiniai) įsitikinimai yra „pranašesni“. Todėl primename, kad valstybės pripažintas religines bendruomenes sudaro Lietuvos piliečiai, turintys vienodas teises ir pareigas, ir LR Konstitucija bei įstatymai jiems taip pat garantuoja galimybę realizuoti konstitucinę teisę skelbti idėjas, pažiūras, teikti siūlymus įstatymų leidėjui ir reikalauti, kad į jų nuomonę būtų atsižvelgiama. Šių metų spalio pradžioje iškilūs Europos intelektualai paskelbė Paryžiaus pareiškimą „EUROPA, KURIA GALIME TIKĖTI“¹, kuriame akcentuojama, kad „silpnėja santuokos saitai“, kad „siautulingoje seksualinės laisvės jūroje giluminis jaunų žmonių troškimas tuoktis ir kurti šeimas dažnai yra sužlugdomas“, kad „šiandien dominuoja betikslis materializmas, kuris neskatina vyrus ir moteris kurti šeimas ir susilaukti vaikų“. Nepaneigiamą autoritetą Europoje ir pasaulyje turintys mokslininkai ragina Europos valstybes remti atsakingą socialinę politiką, skatinančią ir stiprinančią santuoką ir šeimą, nes „visuomenė, kuri nepajėgia ar nenori į save priimti vaikų, neturi ateities“. Minėtas Europos mokslininkų pareiškimas paneigia grupės 2017-10-24 prašymą J.E. Prezidentei pasirašiusių Lietuvos intelektualų argumentus dėl tariamo Romos Katalikų Bažnyčios įtakos didėjimo. Atsakingai pareiškiame, kad LR Seimo priimtą Šeimos stiprinimo įstatymą laikome ypač svarbiu valstybę ištikusios demografinės ir vertybinės krizės akivaizdoje. Esame įsitikinę, kad Įstatymas yra būtinas, nes juo išreiškiami daugumos Lietuvos piliečių lūkesčiai ir valia stiprinti visuomenės ir valstybės pagrindą didinant šeimos teisinę apsaugą ir paramą šeimai. Todėl remiame LR Seimo sprendimą ir jungiamės prie daugiau nei šimto nevyriausybinių organizacijų, kurios 2017 10 25 pateikė kitą Prašymą Lietuvos Respublikos Prezidentei - pritarti LR Seimo priimtam Šeimos stiprinimo įstatymui. Pagarbiai, Lietuvos žmogaus teisių ir kitos nevyriausybines organizacijos: Lietuvos žmogaus teisių asociacija Piliečių gynybos paramos fondas Lietuvos žmogaus teisių gynimo asociacija Lietuvos Helsinkio grupė Lietuvai pagražinti draugija Sambūris „Kad Lietuva neišsivaikščiotu“ Lietuvos Kultūros kongreso taryba Nepartinis demokratinis judėjimas Atsargos karininkų sąjunga Asociacija Tautos Santalka Kauno kartų namai Lietuvos tėvų forumas Akademinės bendruomenės atstovai ir visuomenės veikėjai: 1 <https://thetrueeurope.eu/a-europe-we-can-believe-in/> . Toliau cituojama iš paskelbto teksto. 3 Saulius Arlauskas teisės profesorius, filosofijos mokslų daktaras Antanas Buračas LMA akademikas, profesorius Nijolė

Čiučiulkienė socialinių mokslų daktarė Arimantas Dumčius profesorius, medicinos mokslų daktaras Onutė Grigaitė botanikė, gamtos mokslų daktarė Artūras Judžentis kalbininkas, humanitarinių mokslų daktaras Albertas Kelmelis vertėjas, publicistas Marius Kundrotas politologas, publicistas, visuomenės veikėjas Jūratė Markevičienė kultūros antropologė, paveldosaugos specialistė, tarptautinė kultūros paveldo ekspertė – ICOMOS narė Linas Virginijus Medelis publicistas, rašytojas, leidėjas Gediminas Navaitis psichologas, M. Romerio universiteto profesorius Birutė Obelenienė Vytauto Didžiojo universiteto profesorė, mokslų daktarė Sigitas Palikša biochemikas, mokslininkas - tyrėjas. Dainius Paukštė teisininkas, migracijos ekspertas Alvydas Pauliukevičius medicinos mokslų daktaras Romualdas Povilaitis humanitarinių mokslų daktaras Jonas Gediminas Punys technikos mokslų daktaras Vytautas Rubavičius rašytojas, humanitarinių mokslų daktaras Krescencijus Stoškus filosofas, humanitarinių mokslų daktaras Patvirtinu, kad nurodyti asmenys pritaria pareiškimui: Lietuvos žmogaus teisių asociacijos pirmininkas Vytautas Budnikas

SVEIKATA

NUOSTABIOS UŽŠALDYTOS CITRINOS

Daug restoranų ir kavinių specialistų naudoja ar vartoja visą citriną ir nieko nešvaisto. Kaip jūs galite naudoti visą citriną be atliekų?

Tiesiog .. nuplauti, įdėti citriną į jūsų šaldytuvą, šaldiklyje. Kai citrina sušąla, imti savo trintuvę, sutarkuokite visą citriną (nereikia valyti) ir pabarstykite ja savo maistą.

Pabarstykite daržovių salotas, ledus, sriubas, kruopas (košes), makaronus, spageti, ryžius, sušį, žuvies patiekalus, viskį, vyną

Sąrašas yra begalinis. Visi produktai staiga įgaus naują gerą skonį, kurio gali niekada bandėte ir anksčiau.

Labiausiai tikėtina, kad jūs vartojote citriną dėl sulčių ir vitamino C. Ne daugiau.

Dabar, kada jūs sužinojote apie šią citrinos paslaptį, jūs galite ją naudoti net tirpių (greito paruošimo) vermišelių sriuboje.

Koks yra pagrindinis privalumas taip vartoti citriną be to kad nelieka jos atliekų ir suteikiamas naujas patiekalų skonis?

Taigi - citrinos žievelėje yra 5 - 10 kartų daugiau vitaminų nei citrinos sultyse. Ir mes tą viską išmetame.

Bet dabar, atlikus šią paprastą visos citrinos užšaldymo procedūrą ir ja apibarsčius savo maistą, galite valgyti visas maistingąsias medžiagas, ir maistas ir jūs būsite dar sveikesni.

Taip pat yra gerai, kad citrinos žievelės yra stiprus reduktorius nuodingų elementų iš organizmo šalinime.

Todėl įdėkite nuplautą citriną į šaldiklį, ir tada sutarkavus pabarstykite savo valgi kiekvieną dieną. Tai yra raktas į jūsų maisto skonio pagerinimą ir į jūsų sveikesnį ir ilgesnį gyvenimą! Tai citrinos paslaptis! Geriau vėliau negu niekada, tiesa? Nuostabi citrinos nauda!

Citrinos (Citrus) yra stebuklingas produktas žudantis vėžines ląsteles. Jis yra 10.000 kartų stipresnis nei chemoterapija.

Kodėl mes nieko nežinome apie tai? O gi todėl, kad laboratorijas domina sintetinė versija, kuri atneša jiems didžiulius pelnus.

Dabar galite padėti draugui bėdoje, suteikiant jam ar jai žinias,

kad citrinos sultys yra naudingos ligų prevencijai. Jos skonis yra malonus ir jis neturi tokio baisaus poveikio kaip chemoterapija.

Kiek žmonių mirs, kol tai bus laikoma griežčiausioje paslapyje, kad nebūtų pakenkta stambiųjų korporacijų multimilijoninėms pajamoms?

Kaip žinote, citrinos medis (The Lemon Tree) yra garsus įvairių citrinų ir laimo vaisių veislėmis.

Galite valgyti vaisius įvairiais būdais: jūs galite valgyti minkštimą, išspausti sultys, paruošti gėrimus, šerbetus, pyragaičius, ir t.t. ...

Jis turi daug privalumų, tačiau įdomiausias - poveikis cistoms ir navikams.

Šis augalas yra patikrinta priemonė nuo visų vėžio tipų. Vieni sako, kad tai yra labai naudinga prie visų vėžio rūšių. Jis taip pat turi antimikrobinį poveikį nuo bakterinių infekcijų ir grybelių, veiksmingas nuo vidinių parazitų ir kirminų, jis reguliuoja kraujo spaudimą, kuris yra per didelis, tai yra antidepresantas, kovoja su stresu ir nervų sutrikimu.

Šios informacijos šaltinis yra įspūdingas: jis yra kilęs iš vieno iš didžiausių vaistų gamintojų pasaulyje, kuris sako, kad nuo 1970 m. daugiau nei 20 laboratorinių testų pagalba, buvo įrodyta, kad jis naikina 12 rūšių vėžio piktybines ląsteles, įskaitant gaubtinės žarnos vėžio, krūties vėžio, prostatos, plaučių ir kasos ...

Šio augalo sudėtinės dalys turi 10.000 kartų didesnę poveikį nei tokio vaisto, kaip Adriamycin, kuris dažniausiai naudojamas vaistas chemoterapijos pasaulyje, kad sulėtinti vėžio ląstelių augimą.

GYVENIMO FILOSOFIJA

VISATOS DĖSNIAI – kas tai? (pradžia)

Žmogus – Visatos dalelytė. Jis skleidžia šviesą ir nori suvokti save bei jį supantį pasaulį. Tik pažinęs ir suvokęs save patį,

žmogus gali atsigęžti ir kitaip pažvelgti ne tik į save, bet ir į Visatą, toliau gilintis bei ieškoti dėsningumų ir žmogaus priklausomybės nuo aplinkos. Visatoje, kaip ir valstybėje:

Visatos dėsnių nežinojimas neatleidžia nuo atsakomybės už jų pažeidimus ir nesumažina pasekmių.

Nežinoti šių dėsnių reiškia gyventi aklai ir eiti į nežinią, kurioje apstu kliučių ir prarajų. Tik žinodamas šiuos dėsnius ir jų laikydamasis žmogus gali išvengti ligų, nesėkmių ir blogo likimo sau ir būsimoms kartoms. Gyvybės egzistencijos dėsniai – tai objektyviai veikiantys biologiniai dėsniai, kurie kiekvieną akimirką valdo ląstelių, audinių, organų ir sistemų funkcijas, o kartu ir sveikatą, galimybes bei visus žmogaus sielos ir kūno rezervas.

Visatoje egzistuojantys dėsniai yra pastovūs, griežti ir visiems privalomi. Juose nėra išimčių nei turčiams nei įžimybėms, nei visuomenėje didžiai gerbiamiems žmonėms.

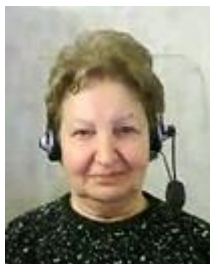
Visatos dėsnius būtina ne tik žinoti, bet ir jų laikytis.

Žmogus yra mąstanti būtybė. Šviesios ir išmintingos mintys lemia jo gerą sveikatą ir likimą, tuo tarpu – blogosios sužlugdo laimingą ir nerūpestingą gyvenimą. Žmonijos Dvasios ir žmogaus sielos raidos dėsnių nesilaikydamas, žmogus kenkia sau ir savo palikuonims, kenkia Visatai.

Žmogaus siela ir galvos smegenų bioenergetika yra pagrindinė, nors mums ir nematoma, žmogaus dalis. Šios dalies būklė lemia fizinio kūno sveikatą. Visa informacija, visos žmogaus praeities, dabaties ir ateities problemos yra šioje dalyje. Verslo žmonės šiandien gyvenimo neįsivaizduoja be kompiuterio, todėl gerai žino, kokią žalą gali padaryti virusas, Analogiškai žmogaus valdymo „kompiuterį“ (sielos ir galvos smegenų valdymo struktūrą) sunaikina virusai – **nuodėmės**. Sunaikinti tą virusą galima tik per atgailą, o po to svarbu jo nebeįsileisti, t.y. nebekartoti nuodėmės. Kol žmonės šito nesupras, tol kentės patys ir kankins savo palikuonis. Todėl labai svarbu giliai suvokti Dešimties Dievo įsakymų prasmę ir esmę. Dešimt Dievo įsakymų Dievas paliko žmonėms, kad padėtų išvengti gyvenimo klaidų, nors, sukūręs žmogų davė jam visišką pasirinkimo laisvę.

Tikėjimo tiesos skelbia: 1. Neturėk kitų dievų tik mane vieną; 2. Netark Dievo vardo be reikalo; 3. Švęsk sekmadienį; 4. Gerbk savo tėvą ir motiną; 5. Nežudyk; 6. Nepaleistuvauk; 7. Nevok; 8. Nekalbėk netiesos; 9. Negeisk svetimo vyro ir svetimo moters; 10. Negeisk svetimo turto.

Daugelis klausia, kuo skiriasi dvasia nuo sielos? Dvasia – tai Dievo suformuota mums nematoma energetinė struktūra - programa, pagal kurią žmogus vystosi ir gimsta žmogumi (ne pauksčiu ir ne gyvūnu). Dvasios struktūrose suformuotos žmogaus vystymosi programos laike ir edvėje (įsčiose ir gimus) bei visos žmonijos galimybės – mokslo, meno, išminties, dvasingumo ir kt. Siela – tai išskirtinė Dvasios dalis KONKREČIAM ŽMOGUI: vienas tampa muzikantu, gydytoju, mokslininku ar dvasininku ir t.t.. (tęsinys sekančiame numeryje). Sutrumpintai pagal Jono Markūno knygą „Žmogaus gyvenimo nesėkmių bei ligų priežastys ir galimybės jų išvengti“ paruošė A.M.G.

Laikraščelio redaktorius, korektorius ir techninis darbuotojas A.M.Gedvilienė. Labai atsiprašau už klaidas, esu savamokslis redaktorius! Gal atsilieptų galintys padėti? Pinigų neturime! Kviečiu visus rašyti, komentuoti, spausdinsime. Kviečiame korespondentus iš visos Lietuvos teikti informaciją ir ne tik apie pensininkus, nors jų reikalai irgi svarbūs. Tai turi būti tokia medžiaga, kaip pagerinti įvairaus amžiaus Lietuvos gyventojų

padėtį (Lietuvos pensininkų susivienijimas priima nuo 18 metų – pagrindinis tikslas – kartų solidarumas ir vienybė), kaip sugražinti išvykusius ir pn.

Autorių nuomonė ne visada sutampa su redaktoriaus nuomone.

Leidžiame naudotis laikraštelyje pateikta informaciją tik mūsų atsiklausus ir nurodant šaltinį.

Laukiame!!!

Mūsų draugai

bernardinai.lt

